

LA FARGA

EN LA VIDA QUOTIDIANA

Quid Prodest

Pasqua

5

LA VIDA NOVA EN CRIST

La Farga en la vida quotidiana

OBJECTIU GENERAL

Ajudar les persones, comunitats i organismes a prendre consciència del moment que vivim, revifar l'experiència del foc i créixer en l'entusiasme missioner seguint la metodologia de la Farga.

QUID PRODEST - 2011

PATRIS MEI - 2012

CARITAS CHRISTI - 2013

SPIRITUS DOMINI - 2014

OBJECTIUS DE L'ETAPA QUID PRODEST

- Suscitar una actitud d'austeritat i de recerca de la voluntat de Déu en la pròpia vida tenint en compte el moment que cada un està vivint.
- Rellegir amb serenitat la pròpia història i discernir-la a la llum de la Paraula de Déu.
- Aprendre a identificar les pròpies ferides per a viure un procés de sanació.
- Recuperar la joia de ser claretià.
- Concretar la recerca d'una nova resposta a la crida de Déu en esperit de conversió, a la llum del *Quid Prodest* claretià.

1 El més important és esperar (Advent)

2 I va habitar entre nosaltres (Nadal)

3 Cridats a ser fills (Temps Ordinari I)

4 De camí cap a la Pasqua (Quaresma)

5 **La vida nova en Crist (Pasqua)**

6 Seguidors del Crist com Claret (Temps Ordinari II)

7 Testimonis enmig del món (Temps Ordinari III)

8 Nascuts per estimar (Temps Ordinari IV)

9 Tot fent camí (Temps Ordinari V)

1. Partint de la vida

Comença el temps de Pasqua. Disposes de cinquanta dies per interioritzar el Misteri culminant de l'any litúrgic i gaudir de la presència misteriosa del Senyor Ressuscitat en la teva comunitat, i de les peculiars relacions que Ell establirà amb tu.

Si durant la Quaresma, mogut per l'Esperit del *Quid Prodest*, t'has deixat conduir a través del desert, ara el mateix Esperit vol que contemplis la terra promesa. És un temps per entreveure la llum de la Glòria, més enllà de la crisi i la temptació. És temps per experimentar Crist com a «resurrecció i vida». És temps per plantejar les teves opcions, a la cruïlla dels camins que poden conduir-te a la mort, o bé a la vida en plenitud.

L'Esperit Sant –primer Mistagog– t'anirà portant de misteri en misteri, t'ajudarà a reconèixer la presència del Ressuscitat «en partir el pa», quan t'a-

dreçarà la Paraula, quan et convidarà a «remar mar endins». L'Esperit Sant et farà assaborir el gran Do rebut, també en les coses i detalls senzills de la vida, fins a introduir-te en el seu mateix misteri: la seva efusió a la Pentecosta.

En aquest temps de Pasqua, cada dia i a cada hora litúrgica, tens l'oportunitat de connectar amb el Senyor Ressuscitat en l'Esperit. No pots ni has d'afluir en el teu propòsit. Cada dia, i més d'un cop al dia, es manifesta el Senyor. Espera que el reconeguis i que escoltis els missatges que t'anirà adreçant en el moment oportú.

L'Eucaristia és un esdeveniment que et convida a la vigilància, a veure per on se't mostra el Senyor, per a acollir-lo en el teu cor, per a refermar la teva fe en Ell, per a acceptar allò que t'envia.

L'any litúrgic és com una gran Eucaristia estesa al llarg dels tres-cents seixanta-cinc dies. Per a nosaltres, missioners claretians, l'any litúrgic comprèn l'Eucaristia de cada dia i la Litúrgia de les Hores (cf. CC 35). A l'any litúrgic hi tenim una proposta d'espiritualitat impressionant, capaç de transformar, des de l'eficàcia de la Paraula, des dels dons eucarístics i des de l'oració, tota la nostra vida comunitària i personal.

Com a missioner, tens l'oportunitat de comprometre't a viure amb especial intensitat la Cinquantesima Pasqual, i a gaudir, interiorment i exteriorment, en la vida personal, comunitària i missionera, de la presència del Senyor Ressuscitat.

Exercici 1: Diari utòpic

Durant aquest temps de gràcia, et convidem a portar un «**Diari utòpic**».

Consisteix en **un quadern marcat amb les dates dels cinquanta dies del Temps de Pasqua**. Cada dia, procura escriure-hi algun esdeveniment de gràcia o alguna manifestació de gràcia. El dia de la Pentecosta, o a la celebració de la trobada comunitària, pots presentar com a ofrena, el fulletó, amb les cinquanta experiències de gràcia que hakis escrit. A la fi, podràs descobrir que **el temps de Pasqua és temps de Gràcia** o manifestació multiforme i sorprenent de la misericòrdia de Déu en la vida.

«Gra i espiga»

L'esdeveniment de la Pasqua no és una crida a l'experiència merament individual de la Resurrecció. Pau ens diu que la resurrecció de Jesús s'emmarca en la «resurrecció dels morts» (1Co 15). És a dir, l'esdeveniment mundial de la resurrecció dels morts queda inaugurat en la resurrecció de Jesús, «la primícia», «el primogènit d'entre els morts». Per això, quan Jesús ressuscita, s'obre l'espai que recull tots els éssers humans que morim. A partir del dia de Pasqua s'inicia la desfilada, cap a la Vida, d'aquells que van morir en el Senyor. Ressuscita Ell i amb Ell tot el seu cos, tots aquells que per la fe se li han incorporat.

Però, d'altra banda, l'esdeveniment de la Resurrecció de Jesús congrega o reuneix els dispersos i enfrontats, reanima els desencisats, recupera per a la fe els qui dubten, potencia el rol de les dones deixebles.

Jesús sabia que el gra de blat ressuscitaria «espiga», és a dir, una pluralitat beneïda i reunida. En aquest esdeveniment de recuperació en la fe, emergeixen les figures de testimonis qualificats com Simó Pere. Per això, Jesús li confiarà la tasca de confirmar en la fe els germans, de pasturar les seves ovelles, de ser pedra. Simó Pere es converteix, així, en el portaveu de la comunitat. En nom de totes i de tots, proclama i anuncia la resurrecció dels morts, de la qual Jesús n'és la primícia, l'inici. I, ahora, crida a integrar-se a la comunitat de la fe.

Nosaltres, els missioners claretians, vivim la nostra fe i vocació en comunitat. Som Església en les petites esglésies de les nostres comunitats. El fonament de cada una d'elles és la fe que compartim, que proclamem conjuntament, que anunciem com a evangelitzadors.

La nostra comunitat és aquell espai en el qual l'Església tota expressa la seva fe. Eixamplem l'espai de la nostra comunitat quan en ella s'hi reflecteix l'Església universal, la de tots els temps –la tradició–, i l'Església de tot arreu. La comunió amb els nostres Pastors i amb el Papa, de qui som –segons les nostres Constitucions– *fortes adiutores*, fa que la nostra petita comunitat sigui casa i escola de comunió, reflex de tota la comunitat cristiana. La nostra actitud davant de l'Església i de tots els seus ministeris autoritzats és, per tant, d'atenció, de servei, d'acollida madura i creativa.

L'experiència d'aquest temps de Pasqua pot ser viscuda per nosaltres com un moment de reconstrucció comunitària i de comunió amb tota l'Església. És el temps de l'espiga! El gra únic ha de morir per produir fruit abundant i així sofreix la metamorfosi que el converteix en espiga.

Exercici 2: La llavor que creix

A l'inici de la Pasqua **pots plantar una llavor**, al lloc més adequat, per procurar atendre-la cada dia i tenir-ne cura. Contempla, cada dia del temps pasqual, el procés del seu desenvolupament, identifica-t'hi i, com ella, també tu, mira de sentir-te cridat a una metamorfosi. Al final, a la trobada comunitària, **podries presentar aquesta planta**.

El *Quid Prodest* en el decurs dels «cinquanta dies»

De què t'aprofita...? Una vegada més, aquesta és la pregunta que et surt al pas al llarg d'aquest any. Ara t'interpel·la de nou en el preciós itinerari mistagògic que els cinquanta dies de la Pasqua proposen. Cada un dels set diumenges i cada una de les set setmanes, t'oferiran aspectes diferents de la mateixa pregunta.

Identifica't amb l'Església, que vol que facis d'aquest temps un espai d'alta espiritualitat. Sintonitza amb la Congregació, que et proposa viure'l des d'aquesta experiència de discerniment que ja coneixes com a *Quid Prodest*.

Durant la Pasqua, procura ser més conscient de com, el pas del gra a l'espiga, es realitza a través d'un procés de mort i de vida; per això, et pots preguntar:

De què li serveix, al gra, refusar de ser tirat a terra i morir enterrat? No produirà fruit! Serà estèril i infecund! També a tu, què en treus de cuidar-te, reservar-te, preservar-te, fer-te indisponible? L'ego-centrisme es converteix en presó, en tomba... i, així, el gra no es convertirà mai en espiga, és a dir, en un plural humà.

«Itinerari Pasqual, a la llum de la Paraula»

1. Diumenge de Resurrecció: «Els el van matar. Déu el va ressuscitar. Nosaltres l'anunciem.»

El temps de Pasqua no és encara un temps absolutament lluminós. Damunt seu es projecten d'alguna manera les ombres i dubtes del Dissabte Sant. O dit d'una altra manera: no tots passen immediatament al Diumenge de Resurrecció. Vivim sovint en l'ambivalència de dissabte i de diumenge. Així s'explica que hi hagués deixebles que no creguessin del tot, que dubtessin, que necessitessin temps per assimilar l'experiència de «la novetat» que la Resurrecció dels Morts, esdevinguda en Jesús com a primogènit, aportava.

És bo de reconèixer que el pas fronterer entre Dissabte Sant i Diumenge de Resurrecció és d'anar i tornar i que es traspassa amb una certa freqüència en la doble direcció.

En aquestes cruïlles, et poden sorgir inquietuds com aquestes:

De què serveix lluitar contra Déu i contra la seva comunitat? Quin profit en treus de col·laborar amb la cultura de la mort, si aquesta no té futur i serà derrotada? Què en trec, com a ésser humà, de situar-me fora de la llum de la Pasqua i optar per una tenebra interior permanent?

2. Diumenge segon:

«Sortosos els qui sense haver vist van creure!»

Ja que estàs convidat a tocar les ferides en el cos del Senyor Ressuscitat, presenta-li també les teves pròpies ferides, tot allò que necessita ser guarit, els traumes d'un passat que t'ha arrabassat la pau, així com els teus temors i incerteses. Com a Tomàs, l'Apòstol, els dubtes principals que et sobrevenen poden ser una oportunitat per a guarir-te, o per a provar i purificar la teva fe. Entre aquests, caldria assenyalar-ne tres de fonamentals:

- *Dubtar de tot menys de mi:* Hi ha en nosaltres una tendència perversa a convertir-nos en la mesura de tot. Si estem massa centrats en el nostre «ego», serà molt difícil veure què està passant «més enllà». Ens resulta molt difícil de creure, de posar-nos a disposició d'un altre, de lliurar-nos a una causa que no és la nostra.
- *Actuar com a autònom i oblidar-me d'Aquell que m'envia:* Llavors fem com Simó Pere que diu: «Me'n vaig a pescar» i oblida que el Mestre l'havia enviat a pescar a d'altres mars i «en el seu nom». Hi ha en nosaltres una tendència

equivocada a apropiar-nos de la missió rebuda i convertir-la en una feina autònoma. És la tendència a trencar l'Aliança amb Jesús i amb el seu Esperit en la missió. La missió no és llavors «obediència», sinó: «me'n vaig a fer missió», treball autònom.

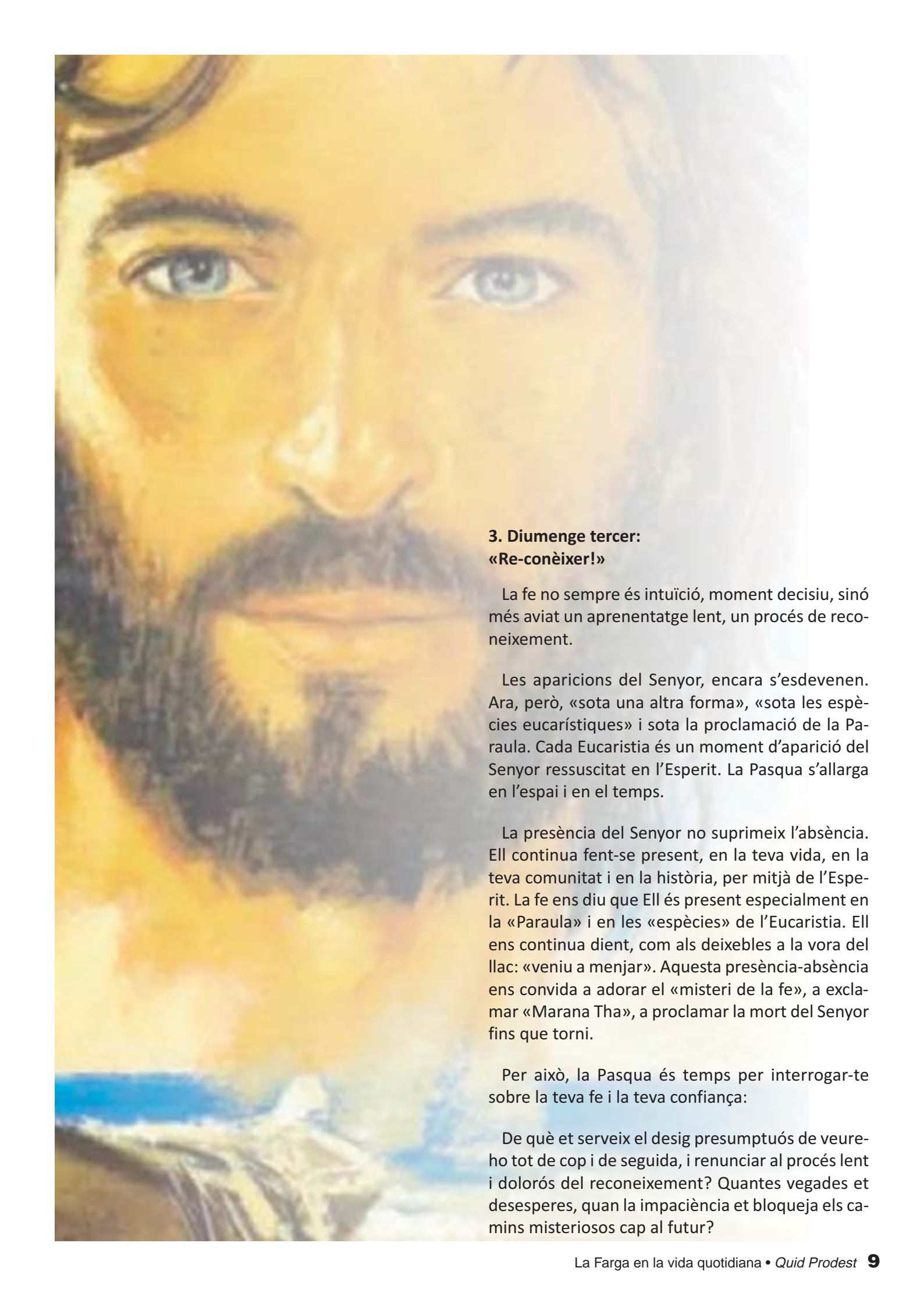
- *Evitar obsessivament tot allò que em limiti o em mortifiqui o no arribi ben aviat: és renunciar a ser gra de blat que cau a terra, mor i espera la transformació. De vegades, som massa burgesos o còmodes. Fugim de tot el que signifiqui esforç i, sovint, de les nostres pròpies ferides no en volem saber res. Ho volem tot a l'instant, patim de «presentisme»... i renunciem a fer camí. L'Esperit del Senyor Ressuscitat és el nostre mistagog en aquest temps i, per mitjà de la seva Paraula poderosa, ens dóna les claus per superar les ombres del dissabte sant i passar de-*

finitivament a la llum de diumenge. El dia del Senyor és el dia del meravellós descentrament i de la transcendència, el dia de la missió i de l'obediència, el dia de la vida que neix de la mort.

En el teu caminar pasqual, a la llum del *Quid Prodest*, pots plantejar-te aquestes preguntes: De què em serveix una actitud merament «racionalista» i deixar-me portar només per les coses tangibles i superficials? De què m'aprofita viure en una actitud permanent de sospita crítica, d'orgullós distanciament de la fe? Les meves actituds superbes, no estaran amagant traumes i ferides d'un passat que no vull assumir?

El qui desconfia es perd, es condemna a si mateix. La confiança ens regala la felicitat, la benaurança. La desconfiança és destructiva. El qui confia no s'enganya mai, perquè «el qui et creu, et crea».

3. Diumenge tercer: «Re-conèixer!»

La fe no sempre és intuïció, moment decisiu, sinó més aviat un aprenentatge lent, un procés de reconeixement.

Les aparicions del Senyor, encara s'esdevenen. Ara, però, «sota una altra forma», «sota les espècies eucarístiques» i sota la proclamació de la Paraula. Cada Eucaristia és un moment d'aparició del Senyor ressuscitat en l'Esperit. La Pasqua s'allarga en l'espai i en el temps.

La presència del Senyor no suprimeix l'absència. Ell continua fent-se present, en la teva vida, en la teva comunitat i en la història, per mitjà de l'Esperit. La fe ens diu que Ell és present especialment en la «Paraula» i en les «espècies» de l'Eucaristia. Ell ens continua dient, com als deixebles a la vora del llac: «veniu a menjar». Aquesta presència-absència ens convida a adorar el «misteri de la fe», a exclamar «Marana Tha», a proclamar la mort del Senyor fins que torni.

Per això, la Pasqua és temps per interrogar-te sobre la teva fe i la teva confiança:

De què et serveix el desig presumptuós de veure-ho tot de cop i de seguida, i renunciar al procés lent i dolorós del reconeixement? Quantes vegades et desesperes, quan la impaciència et bloqueja els camins misteriosos cap al futur?

4. Diumenge quart: «Icones vives del Bon Pastor»

Jesús no va voler deixar-nos orfes, ni tampoc va abandonar el seu ramat. Amb el seu Esperit, i a través dels seus germans i germanes, continua la seva acció «pastoral».

A través de la nostra Congregació, de les comunitats i de cada un de nosaltres, l'Esperit de Jesús, el Bon Pastor, continua realitzant la seva missió. Des de la Congregació, necessitem arribar a l'experiència de Claret: l'Esperit del nostre Pare i de la nostra Mare actuen en nosaltres, a través nostre. Aquesta consciència ens allibera de l'aclapament, de la prepotència, de la recerca del nostre propi interès o prestigi. El qui es deixa moure per l'Esperit de Jesús és fill de Déu, missioner de Déu.

A la Congregació realitzem l'obra de l'Esperit des de la condició ministerial i carismàtica del ministeri ordenat, o de la fraternitat carismàtica laical. En els ministres ordenats claretians (siguem preveres o diaques) es fa patent la continuïtat amb les arrels apostòliques de l'Església i s'actualitza el lliurament i el servei de Jesús a la seva comunitat. En nosaltres es transparenta i actua el Bon Pastor que té cura de la seva Església. Els Germans i Estudiants són també ministres de l'Esperit que «no se sap d'on ve i on va», però que fa creïble l'esdeveniment de la Resurrecció dels morts i ens porta cap a la plenitud de la vida.

La Pasqua és un temps per a prendre una consciència molt viva de la nostra missió i per a descobrir la voluntat d'Aquell que ens envia. Et pots preguntar:

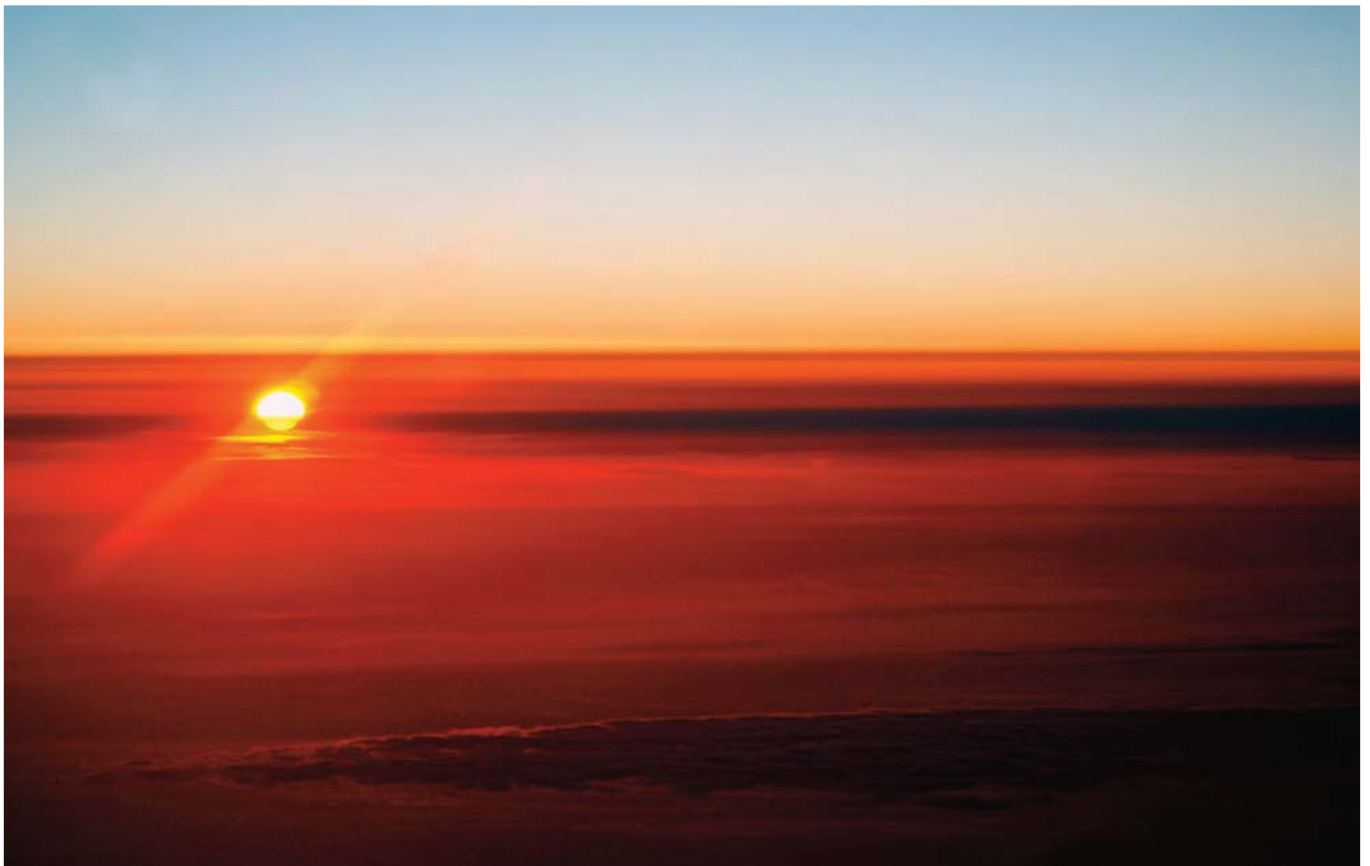
De què et serveix autoprojectar-te a la missió, fer-ne l'espai del propi lluïment i de l'exercici interessat de poder, si no trasllueix la presència del Bon Pastor? De què et serveix, si ets enviat, suplantar el qui t'envia i desconnectar-te espiritualment d'Ell? Et convertiries en un mercenari o en un autònom, o en un atleta que corre fora de pista.

Exercici 3:

Autoexamen per a una Congregació que és servidora de la Paraula

- Està exercint la Congregació la seva missió **allà on l'Esperit l'envia**? Hi ha resistències entre nosaltres davant dels moviments de l'Esperit que renova la terra? Imposem els nostres punts de vista o deixem que l'Esperit ens reveli la voluntat de Déu en aquest temps?
- Entenem la missió com si es tractés d'un mer «treball» o «ocupació»? O és més aviat una **experiència mística** que ens porta a actuar i servir més enllà de qualsevol càlcul?
- Hi ha en nosaltres **disponibilitat per a la missió**, o un entossudiment davant tot allò que no entri en els nostres càlculs?
- Podrà l'experiència de la Pasqua fer-nos **tornar a Jerusalem**, com als deixebles d'Emaús per reprendre des d'allà la missió i el seguiment?
- Quina és la **configuració carismàtica i ministerial** de la meua contribució a la missió de l'Esperit? Hi apporto alguna peculiaritat? Responc al que l'Església o la Congregació esperen de mi? Contribueixo a millorar aquest món?

5. Diumenge cinquè: Jesús camí, veritat i vida

Viure la Pasqua, com a deixeble de Jesús, equival a tenir-lo a Ell com a paràmetre dels teus pensaments, decisions i accions.

Per Pasqua, el *Quid Prodest* es fa encara més inquietant quan, amb Tomàs, amb Felip i amb tots els qui anhelaven prendre la vida seriosament, et plantes aquesta pregunta fonamental en el discerniment: «Com puc conèixer el camí?» (Jn 14,5).

Per a tot ésser humà, recórrer el camí de la vida és i serà sempre el desafiament més gran i, potser això, serà el que podrà originar una satisfacció més gran: tenir la sort d'haver encertat el camí.

«Jo sóc el camí, la veritat i la vida» diu Jesús. Si els deixebles han estat atents a les paraules, als signes i a l'estil de vida del seu Mestre, no podran tenir cap mena de por, ja que n'hi ha prou amb seguir les seves petjades, n'hi ha prou d'actuar en cada circumstància com ho faria el Mestre. I, amb això, n'hi hauria ben prou.

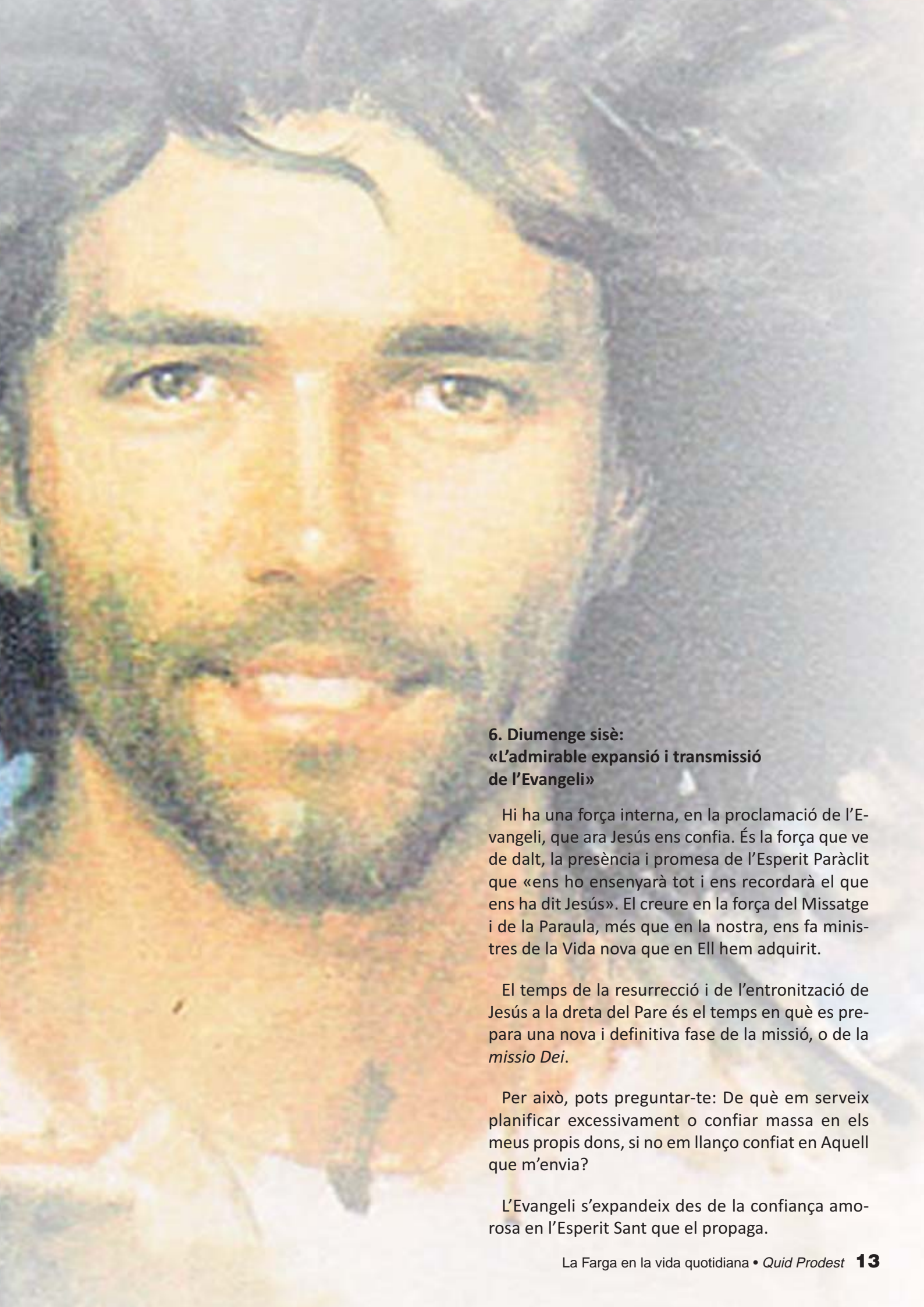
Tanmateix, la història personal de cada ésser humà, posa en evidència diverses manques que impedeixen d'entendre l'opció de Jesús, com a *camí*. La seva proposta desconcerta i, possiblement, farà aparèixer les pors pròpies del qui prefereix els camins de la rutina o de les coses ja sabudes.

Com als deixebles de la primera hora, Jesús et vol animar amb paraules esperançadores: «No tinguis por; he preparat un lloc per a tu; vull que on siguis jo, hi siguis també tu».

I, on és Jesús? Ja des de les primeres explicacions de la seva missió, Jesús mateix ens ho ha dit: «En les coses del seu Pare» (Lc 2,49). Ell vol que tu allí mateix també hi siguis: a l'esfera de l'amor i de la vida, a l'àmbit de la donació i del servei. És aquí on hi ha moltes estances (cf. Jn 14,2). És aquí on Ell s'ha avançat a preparar-te un lloc. És aquí, i només aquí, on es pot dir «Pare» a Déu.

Pregunta't: De què m'aprofita seguir els camins que «la cultura dominant» em proposa, si al final no puc trobar-me en l'àmbit del «meu Pare» –amor, donació, vida i goig sense límits?

**6. Diumenge sisè:
«L'admirable expansió i transmissió
de l'Evangeli»**

Hi ha una força interna, en la proclamació de l'Evangelí, que ara Jesús ens confia. És la força que ve de dalt, la presència i promesa de l'Esperit Paràclit que «ens ho ensenyarà tot i ens recordarà el que ens ha dit Jesús». El creure en la força del Missatge i de la Paraula, més que en la nostra, ens fa ministres de la Vida nova que en Ell hem adquirit.

El temps de la resurrecció i de l'entronització de Jesús a la dreta del Pare és el temps en què es prepara una nova i definitiva fase de la missió, o de la *missio Dei*.

Per això, pots preguntar-te: De què em serveix planificar excessivament o confiar massa en els meus propis dons, si no em llanço confiat en Aquell que m'envia?

L'Evangelí s'expandeix des de la confiança amorosa en l'Esperit Sant que el propaga.

7. Diumenge de l'Ascensió: «Us convé que jo me'n vagi»

«Us convé que jo me'n vagi». Jesús deixa espai a l'Esperit. Ell coneix quina és la missió que el Pare li va confiar i quan arriba a la seva fi. I sap obrir una nova etapa. Puja cap a l'Abbà, al Cel. Des d'allí envia en Missió l'Esperit Sant.

La presència del Senyor no suprimeix l'absència. El Senyor que és al cel —«va pujar al cel i se'u a la dreta del Pare»— continua fent-se present fins a la fi del món, allí on dos o tres es reuneixen en el seu nom, gràcies a la força del seu Esperit. Aquesta presència-absència, ens convida a adorar el «misteri de la fe», a exclamar «Marana Tha», a proclamar la mort del Senyor fins que torni.

En aquest context, ressona una vegada més el *Quid Prodest*: De què et serveix aferrar-te a una tasca, a un càrrec, a un servei, si ja no és el teu temps, la teva hora? Pots bloquejar l'arribada de l'Esperit i la seva novetat quan et creus imprescindible, quan tot ho jutges des de la teva subjectivitat.

8. Diumenge de la Pentecosta: «No hi ha monopoli... L'Esperit és un do per a tothom!»

És el gran do del Senyor Ressuscitat i de l'Abbà: es compleix la Promesa. L'Esperit que es vessa en el Cenacle, és enviat també a tota la terra. La comunitat de l'Esperit ho testifica amb humilitat i entusiasme.

La resurrecció podria ser entesa com l'esdeveniment d'un nou infantament, per part de l'Abbà, vers una vida sense límits ni termes. I tal com ens ha estat revelat: l'Abbà mai no engendra sense el seu Esperit. Jesús mor lliurant l'Esperit. Jesús ressuscita rebent l'Esperit.

El temps de la resurrecció i entronització de Jesús a la dreta del Pare és el temps en què es prepara una nova i definitiva fase de la missió, o de la *missio Dei*. Després del *consummatum est* de Jesús a la creu, quedava pendent la continuació de la *missio Dei*. L'Abbà i el Fill Ressuscitat ens envien des del cel l'Esperit, que és vessat sobre els deixebles. L'Esperit in-

augura el nou temps de la missió. Ell la realitza des de la memòria Jesús i la realitza en cada un dels qui, dòcils a Ell, deixen enrere totes les seves pors i *surten* a donar testimoni de la seva esperança.

Estem en el temps de la missió de l'Esperit. És el temps en el qual l'Esperit de Jesús compta amb nosaltres, com a humils col·laboradors. Ens envia a donar testimoni de l'esdeveniment de la Pasqua, a evocar la memòria de Jesús. L'Esperit ens llança a la missió, allà on sigui més urgent, oportuna i eficaç.

Quan som dòcils a l'enviament, quan realitzem la nostra tasca com a missatgers i ens atenem al voler d'Aquell que ens envia i consagra, llavors vivim la Pasqua amb tota la seva força impressionant. Llavors ens convertim en transmissors de l'esdeveniment de Vida que renova el món.

A través de la nostra Congregació, de les comunitats i de cada un de nosaltres, l'Esperit Sant realitza la seva missió. Necessitem arribar a l'experiència de Claret: l'Esperit del nostre Pare i de la nostra Mare actuen en nosaltres, a través nostre. Aquesta consciència ens allibera del neguit, de la prepotència, de la recerca del nostre propi interès o prestigi. El qui es deixa moure per l'Esperit és fill de Déu, missioner de Déu.

A la Congregació realitzem l'obra de l'Esperit des de la condició ministerial i carismàtica del ministeri ordenat, o de la fraternitat carismàtica laïcal. En els ministres ordenats claretians (siguem preveres o diaques) es fa patent la continuïtat amb les arrels apostòliques de l'Església i s'actualitza el lliurament i el servei de Jesús a la seva comunitat. En nosaltres es transparenta i actua el Bon Pastor que té cura de la seva església. Els Germans i Estudiants són també ministres de l'Esperit que «no se sap d'on ve i on va», però que fa creïble l'esdeveniment de la Resurrecció dels morts i ens porta cap a la plenitud de la vida.

La Pasqua és un temps per prendre viva consciència de la nostra missió i per descobrir la voluntat d'Aquell que ens envia.

La culminació de la Pasqua a la Pentecosta és, una vegada més, oportunitat per a plantejar-te des del *Quid Prodest*: De què t'aprofita la ciència, la capacitat de lideratge, l'èxit, si no et connecta amb l'Esperit a través d'una espiritualitat permanent? Si l'Esperit és amor, de què t'aprofitarien els més sublims carismes, si no tinguessis amor?

Exercici 4: El camí litúrgic de la Pasqua

- Quins són els meus sentiments davant la proposta litúrgica del temps de Pasqua? La contemplo des de la quantitat o des de la qualitat?
- Experimento aquest temps com un autèntic *kairós* pasqual per a mi i els meus germans de comunitat?
- Estic disposat a deixar-me atrapar pel Crist Ressuscitat, o refuso de trobar-me amb Ell? Estic disposat a esperar pacientment la seva manifestació i aparició o vull imposar-li les meves condicions?
- Es nota en la meva comunitat l'aire de la Pasqua, o un aire d'indiferència laica que no acull la Gràcia?
- Puc donar de debò testimoni de la Resurrecció? Puc afirmar que el Senyor Ressuscitat ha tocat la meva vida?

Amb Maria, unit a l'Església-Esposa que diu: Vine!

Bona part de la Pasqua coincideix amb el mes de Maig, el mes de Maria. El mes que ens recorda que Ella, era per a Claret «mare, padrina, mestra, directora i tot després de Jesús» (Aut 5).

Si vius la Pasqua, en clau de *Quid Prodest* i et deixes acompanyar per Maria, t'adonaràs que no estàs sol. Ella, dona creient, col·locada per l'Esperit de Déu en cruïlles decisives de la història –tal com vas poder meditar durant el temps d'advent– t'ensenyarà a preguntar: «Com podrà ser això?» (Lc 1,29). I, Ella mateixa serà la «mestra» que t'alliçonarà per a no conformar-te amb el que està establert, per a rebutjar la por i per a prendre les decisions que et portaran a donar una resposta decisiva, en la direcció que prendrà la teva existència.

Durant la Pasqua no oblidis de saludar-la amb la tradició de l'Església que li canta: *Regina Coeli, laetare...* Alegra't!, Maria, com Tu mateixa ja anuncia-

ves en el *Magnificat* (Lc 1,47). Alegra't, perquè en tu es verifica la benaventurança del qui, comença plorant i acaba rient. Alegra't, perquè ara el teu consol és gran (cf. Mt 5,4; Lc 6,21) i perquè no hi ha alegria més gran que el triomf de la Vida: la causa del Fill de les teves entranyes. Alegra't, perquè ha estat un encert el teu *fiat*, perquè els teus somnis, les teves fatigues i els teus sofriments, troben ara una resposta en el pla de la misericòrdia de Déu.

Amb Ella, també tu, pelegrí cap a la Pasqua definitiva, unit a l'Esposa-Església i a l'Esperit, crida: «Vine!». Així, el teu discerniment, la teva recerca, les teves experiències *Quid Prodest*, trobaran sentit. Tingues la confiança que Ell, en totes les teves proves i sempre, et dirà: «Sí, vinc de pressa. Amén» (Ap 22,17.20).

Exercici 5: Santa Maria del *Quid Prodest*

Almenys durant **el mes de maig**, mentre **reeses el Rosari**, atura't a contemplar què pot significar, en les cruïlles de la teva vida, dir a la Verge: «Pregueu per nosaltres, pecadors, ara i a l'hora de la nostra mort.»

3. Per a la trobada comunitària

1. Aquesta trobada es pot fer els dies previs, o immediatament posteriors, a la festa de la Pentecosta. Cada un portarà el Directori espiritual, la Bíblia, el seu «Diari utòpic» i la planta que hagi sembrat i conreat en aquests dies pasquals.

2. És necessari crear un ambient d'oració marcat pel goig de la presència de l'Esperit. Cal tenir cura de la decoració i dels signes: imatges, espelmes, colors. Cal que hi hagi una imatge de la Verge Maria.

3. Es pot iniciar amb les següents INVOCACIONS A L'ESPERIT SANT.

Lector: Comencem la nostra celebració amb una invocació solemne. Com a comunitat reunida entorn de Maria, demanem el do de l'Esperit Sant que ens faci conèixer els seus dons, ens conforti i ens enforteixi amb ells.

- Envia, Senyor, el teu Esperit per esmicolar les nostres cadenes.
- Envia, Senyor, el teu Esperit per enderrocar les nostres barreres.
- Envia, Senyor, el teu Esperit per enderrocar els nostres prejudicis.

Tots canten: «L'Esperit del Senyor vindrà a nosaltres; no tingueu por d'obrir de bat a bat el vostre cor al seu amor» (dos cops) (o un altre cant apropiat).

- Envia, Senyor, el teu Esperit per guarir les nostres ferides.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè sapiguem apropar-nos a tothom.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè sapiguem descobrir en l'altre el rostre del germà.

Cant (tornada)

- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè treballem per la pau.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè sapiguem veure el que ens uneix.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè siguem solidaris.

Cant (tornada)

- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè fomentem la cultura del perdó i del diàleg.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè perdonem els nostres deutors.
- Envia, Senyor, el teu Esperit perquè se superin les guerres, els racismes i les desigualtats entre les persones i els pobles.

Cant (tornada)

En lloc de les invocacions anteriors, es pot cantar el *Veni Creator Spiritus* (Dir. Esp. n. 143) o algun altre cant adequat.

S'acaba aquesta invocació amb alguna oració del «Directori Espiritual CMF» (per exemple: nn. 10, 37 o 38).

4. El qui dirigeixi, motiva els participants tenint present el punts següents:

- Celebrem la presència de l'Esperit en la vida de l'Església, de la Congregació i de la nostra comunitat.
- És l'Esperit que ja aletejava sobre la superfície de les aigües als orígens del món (cf. Gn 1,2).
- És l'Esperit que Jesús «va exhalar» sobre la comunitat fidel des de la creu (cf. Jn 19,30b) i sobre els deixebles tancats, la nit de la seva resurrecció (cf. Jn 20,22).
- És l'Esperit que re-crea la comunitat i l'envia a testimoniar la seva fe i la seva esperança a la Pentecosta (cf. Ac 2,1ss).
- És l'Esperit que va animar sant Antoni Maria Claret i, amb la força del seu amor (aigua, foc, aire), ens elegeix per modelar-nos com el ferro a la farga i ens llança a comunicar la vida (cf. Aut 342).
- És l'Esperit que, durant aquest temps pasqual i «en la vida quotidiana», ha anat modelant en cada un de nosaltres un «home nou» a imatge de Jesús Ressuscitat.

5. Es pot fer la lectura de Jn 20,19-29, o d'Ac 2,1-13.

6. Es deixa un moment per al silenci, si és possible, amb una música suau de fons que evoqui la presència de l'Esperit Sant.

7. Quan sembli convenient, es demana que cada u, basat en el seu «Diari utòpic», comparteixi alguna experiència de gràcia viscuda en els dies pasquals. Pot relacionar-se amb el text bíblic llegit, amb algun dels exercicis suggerits en el fascicle o amb alguna de les preguntes que hagi suscitat la reflexió. Al final de la seva exposició, cada u diposita el fullet del seu «Diari utòpic» al peu de l'altar o en un lloc central d'on es realitza la celebració (al final, cada u recollirà el seu).

8. Acabat el moment de compartir, es pot entonar un altre cant adequat.

9. Si cada u ha portat la llavor plantada en aquests dies, pot presentar-la tot seguit davant l'altar o davant d'una imatge del Senyor i, alhora, expressar una súplica o intercessió, pel bon fruit de La Farga en la vida quotidiana de la comunitat.

10. Es demana la intercessió de la Verge Maria (per exemple amb una Avemaria) i es pot acabar cantant l'antífona *Regina Coeli* o algun altre cant adient.

4. Suggeriments per a la *lectio divina* de cada dia

Diumenge 24 d'abril	• Ac 10,34-43 • Sl 117 • Col 3,1-4; o bé 1Co 5,6b-8 • Jn 20,1-9	Diumenge de Pasqua	Déu et convida a fer un camí de fe a les cruïlles de la teva existència. Aprèn a descobrir en els signes de mort, el germen de la vida. Allà on el deixeble desprevingut experimenta el buit de la tomba, el deixeble que estima entranyablement el Senyor, descobreix la manifestació més profunda de la vida.
Dilluns 25 d'abril	• Ac 2,14-22 • Sl 22 • Mt 28,8-15	Dilluns de l'Oct. de Pasqua [Sant Marc Evang. / Martiri del P. Andreu Solà, cmf i companys]	La resurrecció de Jesús no té cap prova més bona que la pròpia experiència, centrada en l'amor. Només aquest amor apaivaga les pors del qui segueix un ajusticiat-derrotat, comproment-lo en accions concretes d'anunci i seguiment.
Dimarts 26 d'abril	• Ac 2,36-41 • Sl 32 • Jn 20,11-18	Dimarts de l'Oct. de Pasqua	Maria Magdalena representa la comunitat-esposa que ha de preparar-se per a pujar al Pare amb l'Espòs. Els esposoris ja estan realitzats, però la unió definitiva tindrà lloc quan hagi recorregut el camí de Jesús: anunciar el Regne i patir per la seva causa.
Dimecres 27 d'abril	• Ac 3,1-10 • Sal 104 • Lc 24,13-35	Dimecres de l'Oct. de Pasqua	Emaús indica la conversió dels deixebles que comparteixen amb el Mestre la taula de la Paraula i de l'Eucaristia. Allí s'obren les seves ments i s'encenen els seus cors. La fracció del pa és la síntesi magistral d'aquesta trobada de fe i vida.
Dijous 28 d'abril	• Ac 3,11-26 • Sl 8 • Lc 24,35-48	Dijous de l'Oct. de Pasqua	L'experiència de la Resurrecció impulsa la comunitat a compartir el bé més gran de tots: la conversió i el perdó dels pecats. Aquesta transformació també a tu et fa apte per a viure el naixement de l'ésser humà, nou i reconciliat.
Divendres 29 d'abril	• Ac 4,1-12 • Sl 117 • Jn 21,1-14	Divendres de l'Oct. de Pasqua [Sta. Caterina de Siena, verge, doctora de l'Església i copatrona (<i>Calendari</i>, pp. 101-107)]	Decidir-te en la vida, depèn de la docilitat a la Paraula de Jesús. El seu és un missatge d'amor que demana disponibilitat i fermesa. És orientació perquè et decideixis a allò que Ell mateix et confia: la missió de ser el seu testimoni i de fer memòria d'Ell en l'Eucaristia.
Dissabte 30 d'abril	• Ac 4,13-21 • Sl 117 • Mc 16,9-15	Dissabte de l'Oct. de Pasqua	La incredulitat i els dubtes, propis del discerniment en les cruïlles (<i>Quid Prodest</i>), són presents en el camí de fe que han de recórrer els deixebles del Ressuscitat. Així i tot, Ell continua confiant en tu i t'envia a ser testimoni de la bona nova de la vida.

Diumenge 1 de maig	• Ac 2,42-47 • Sl 117 • 1Pe 1,3-9 • Jn 20,19-31	Diumenge de l'Oct. de Pasqua	L'absència de Jesús en la vida del deixeble ho enfosqueix tot. És «de nit» i «les portes estan tancades» generant por per a testimoniar l'Evangeli. En aquesta situació d'incertesa, només Ell, per pura gràcia, et pot comunicar pau i alegria.
Dilluns 2 de maig	• Ac 4,23-31 • Sl 2 • Jn 3,1-8	Dilluns II de Pasqua Memòria de sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església	«Néixer de nou»: aquest és el programa pasqual de Jesús. ¿Quina necessitat tan gran tens d'una vertadera resurrecció en la teva fe, en el teu amor, en la teva esperança, en la teva capacitat de risc, en tot allò que bloqueja la teva identitat missionera?
Dimarts 3 de maig	• 1Co 15,1-8 • Sl 18 • Jn 14,6-14	Dimarts II de Pasqua Festa de sant Felip i sant Jaume, apòstols i copatrons (<i>Calendari</i> , pp. 111-117)	De debò que Jesús és per a tu, el camí, la veritat i la vida? ¿Estàs convençut que, per a arribar al Pare, has de recórrer el seu camí de lliurament i d'una fe manifestada en obres d'amor sense límits?
Dimecres 4 de maig	• Ac 5,17-26 • Sl 33 • Jn 3,16-21	Dimecres II de Pasqua	El gran regal de Déu, en el seu Fill Jesús, no és sinó una prova d'amor incondicional al món, eixit bo de les seves mans creadores. Aquest món, i tu en ell, no pot tenir una altra vocació que la de la vida en plenitud, la salvació.
Dijous 5 de maig	• Ac 5,27-33 • Sl 33 • Jn 3,31-36	Dijous II de Pasqua	L'enviat per Déu, Jesús –i tu amb Ell–, només pot dir Paraula de Déu. Només pot testimoniar la veritat, l'amor i l'esperança. Només pot ser anunciador de la salvació per a tots. De què t'aprofita posar resistència a l'Evangeli, si perds l'oferiment de la vida en plenitud?
Divendres 6 de maig	• Ac 5,34-42 • Sl 26 • Jn 6,1-15	Divendres II de Pasqua	El pa que Jesús multiplica per a tu en l'Eucaristia –la seva Paraula i el seu cos–, continuen sent el do generós de si mateix per sadollar la teva fam d'infinít, ¿seràs capaç d'aportar «els teus pans i els teus peixos» perquè el miracle de la vida es continuï realitzant?
Dissabte 7 de maig	• Ac 6,1-7 • Sl 32 • Jn 6,16-21	Dissabte II de Pasqua Canonització de sant Antoni M. Claret (<i>Calendari</i> , pp. 119-125)	«Sóc Jo, no tinguis por.» El Mestre et continua convidant a superar les pors que t'acompanyen en la barca. De què t'aprofita continuar lluitant contra les tempestes, únicament amb les teves forces, si perds l'oportunitat d'estar amb Aquell que pot donar-te pau i confiança?

Diumenge 8 de maig	• Ac 2,14.22-33 • Sl 15 • 1Pe 1,17-21 • Lc 24,13-35	Diumenge III de Pasqua	La por, la incredulitat i el dubte sistemàtic impedeixen de reconèixer, estimar i seguir Jesús. De què t'aprofita mantenir la teva ment tancada a la comprensió del misteri, si perds l'oportunitat de «tocar» al portador de la pau i l'alegria?
Dilluns 9 de maig	• Ac 6,8-15 • Sl 118 • Jn 6,22-29	Dilluns III de Pasqua	Quines són les raons del teu cor per seguir el camí de Jesús? De què t'aprofita buscar el Mestre només per conveniència, si perds l'aliment dels valors permanents que donen vida eterna?
Dimarts 10 de maig	• Ac 7,51-8,1a • Sl 30 • Jn 6,30-35	Dimarts III de Pasqua Memòria de sant Joan d'Àvila, prevere i missioner (<i>Calendari</i> , pp. 127-133)	Senyor! alimenta'ns sempre amb el pa baixat del cel: que ets Tu mateix, testimoni del Regne i de la seva justícia. Només en tu, saciarem la nostra fam d'amor i els anhels més profunds de felicitat.
Dimecres 11 de maig	• Ac 8,1b-8 • Sl 65 • Jn 6,35-40	Dimecres III de Pasqua	«Als qui vénen a mi, no els faré pas fora». Hi pot haver alguna notícia més bona que aquesta? Jesús t'assegura que la voluntat del Pare és donar vida eterna, a través del seu Fill. Viu la consolació d'aquestes paraules en les cruïlles de la teva existència.
Dijous 12 de maig	• Ac 8,26-40 • Sl 65 • Jn 6,44-51	Dijous III de Pasqua	No seran els teus propis i migrats esforços els que et portaran a la comunió amb Jesús, sinó l'acció misericordiosa del Pare que t'atreu. De tu depèn que no desatenguis les seves crides.
Divendres 13 de maig	• Ac 9,1-20 • Sl 116 • Jn 6,52-59	Divendres III de Pasqua	De què et serveix la presumció superba de creure't ja segur, basat en tradicions i lleis humanes, si perds la comunió amb Jesús i amb el cos de la seva comunitat? Només per Crist, amb Ell i en Ell, trobaràs resurrecció i vida. Només en el pa de vida, trobaràs la resposta a les teves incerteses.
Dissabte 14 de maig	• Ac 1,15-17.20-26 • Sl 112 • Jn 15,9-17	Dissabte III de Pasqua Festa de sant Maties, apòstol i copatró (<i>Calendari</i> , pp. 135-139) Mort del Venerable P. Mariano Avellana, (<i>Calendari</i> , pp. 141-147)	Amor i únicament amor, és l'oferiment del Pare en Jesús. «Romandre en aquest amor» serà la tasca del deixeble-amic, que es caracteritzarà per obeir els seus manaments. De què t'aprofita fer-te «servent» d'altres interessos, si perds l'única amistat que pot donar-te l'alegria?

Diumenge 15 de maig	• Ac 2,14a.36-41 • 1Pe 2,20b-25 • Sl 22 • Jn 10,1-10	Diumenge IV de Pasqua	«Jo sóc el bon Pastor... jo sóc la porta... He vingut perquè tinguin vida». De què t'aprofita fer cas a d'altres veus que et distreuen, si no et condueixen a la vida abundosa?
Dilluns 16 de maig	• Ac 11,1-18 • Sl 41 • Jn 10,11-18	Dilluns IV de Pasqua	El bon pastor dóna la vida per les ovelles. No pensa com l'assalariat, ni com l'amo que només busca aprofitar-se'n. ¿Sents Jesús, com el Pastor bo que ha lliurat la seva vida per tu? Tens els seus mateixos sentiments en la missió que t'ha estat confiada?
Dimarts 17 de maig	• Ac 11,19-26 • Sl 86 • Jn 10,22-30	Dimarts IV de Pasqua	A les cruïlles no deixaran d'aparèixer dubtes i incerteses: la fe en Jesús serà veritat? Serà pura il·lusió? De què et serveix el racionalisme extremat, si perds la pau i la confiança, si ja no escoltes la seva veu en les coses senzilles de la vida?
Dimecres 18 de maig	• Ac 12,24-13,5 • Sl 66 • Jn 12,44-50	Dimecres IV de Pasqua	El qui creu en Jesús, no roman a la foscor. La llum pasqual aclareix el seu camí, per assemblar-se cada vegada més a Aquell que, essent llum, estima els pobres i petits; guareix, beneeix i consola.
Dijous 19 de maig	• Ac 13,13-25 • Sl 88 • Jn 13,16-20	Dijous IV de Pasqua	Preparant-te per «entrar a la farga», recorda que en la comunitat dels deixebles de Jesús, ningú no és «senyor» dels altres, sinó servidor. Feliç si entens aquestes coses i les practiques. La teva comunió tindrà sentit.
Divendres 20 de maig	• Ac 13,26-33 • Sl 2 • Jn 14,1-6	Divendres IV de Pasqua	«Me'n vaig a preparar-vos un lloc», diu Jesús. Però abans, com la barra de ferro, hauràs de deixar-te modelar per Ell. Ell és el camí, la veritat i la vida. Només per Ell podràs arribar a la Casa del Pare.
Dissabte 21 de maig	• Ac 13,44-52 • Sl 97 • Jn 14,7-14	Dissabte IV de Pasqua	El millor sistema per a conèixer Déu de manera vital, és conèixer Jesús. De què t'aprofita tota la ciència humana i tota la teologia, si perds el contacte viu, afectiu i proper, amb el qui et fa descobrir l'amor del Pare?

Diumenge 22 de maig	• Ac 6,1-7 • Sl 32 • 1Pe 2,4-9 • Jn 14,1-12	Diumenge V de Pasqua [Memòria de santa Joaquina de Vedruna, fundadora de les Carmelites de la Caritat (<i>Calendari</i> , pp. 149-155)]	«Que els vostres cors s'asserenin [...]. Jo sóc el camí, la veritat i la vida». Si camines per on Jesús t'indica: en la veritat, la justícia, la reconciliació i el vertader amor, la por desapareixerà i estaràs vivint ja a la casa del seu Pare.
Dilluns 23 de maig	• Ac 14,5-18 • Sl 113 • Jn 14,21-26	Dilluns V de Pasqua	«El Defensor que enviarà el Pare us ho ensenyarà i recordarà tot». Ell ja està fent la seva obra en tu quan escoltes la seva Paraula i compleixes el seu mandat: Estimaràs...!
Dimarts 24 de maig	• Ac 14,19-28 • Sl 144 • Jn 14,27-31a	Dimarts V de Pasqua	«Us deixo la pau, us dono la meua pau». Vet aquí el gran regal de Jesús. De què t'aprofita l'afany desmesurat i els teus plans de poder, de possessió i de prestigi, si perds la pau basada en la justícia i la fraternitat?
Dimecres 25 de maig	• Ac 15,1-6 • Sl 121 • Jn 15,1-8	Dimecres V de Pasqua Commemoració de santa Maria Magdalena de Pazzi, verge (<i>Calendari</i> , pp. 157-162)	De què t'aprofita pensar que ets seguidor de Jesús, si no estàs vinculat a Ell per l'escolta de la seva Paraula, per la comunió amb Ell, per l'oració i pel foc que impulsa a viure animat per la seva causa?
Dijous 26 de maig	• Ac 15,7-21 • Sl 95 • Jn 15,9-11	Dijous V de Pasqua Memòria de sant Felip Neri, prevere	«Manteniu-vos en el meu amor». L'amor del Pare pel seu Fill, l'amor de Jesús pels seus deixebles, l'amor que Ell et té i, a través teu, a tota la seva comunitat. Estimar com estimen el Pare i el Fill, és la font de la felicitat plena.
Divendres 27 de maig	• Ac 15,22-31 • Sl 56 • Jn 15,12-17	Divendres V de Pasqua	No es tracta d'estimar de qualsevol manera, sinó com Jesús ho va fer. La seva generositat i lliurament sense límits fan que et consideri, no com a esclau, sinó com a amic. Només et demana una cosa: deixa't guiar pels seus consells que, paradoxalment, alliberen i donen vida.
Dissabte 28 de maig	• Ac 16,1-10 • Sl 99 • Jn 15,18-21	Dissabte V de Pasqua	L'actual situació «desavantatjosa» de l'Església, la pèrdua del seu poder, dels seus privilegis i del seu prestigi humà, ja estava advertida per Jesús. Continues disposat a seguir-lo, malgrat l'adversitat «contracultural» que significa la seva proposta?

Diumenge 29 de maig	• Ac 8,5-8.14-17 • Sl 65 • 1Pe 3,15-18 • Jn 14,15-21	Diumenge VI de Pasqua	«No us deixaré orfes... El Pare us donarà un altre Consolador». De què t'aprofita posar tota la teva confiança en tu mateix o en les seguretats humanes, si perds la pau que dóna el gran do de Déu: l'Esperit, força del seu amor?
Dilluns 30 de maig	• Ac 16,11-15 • Sl 149 • Jn 15,26-16,4a	Dilluns VI de Pasqua	L'Esperit promès per Jesús, defensarà el deixeble de la mentida, la mediocritat i la covardia. Invoca'l amb confiança, Ell ve a tu constantment, Ell et farà viure en actitud lúcida i vigilant.
Dimarts 31 de maig	• Sof 3,14-18; o bé: Rm 12,9-16b • Interleccional: Is 12,2-6 • Lc 1,39-56	Dimarts VI de Pasqua Festa de la Visita- ció de la Verge Maria	Dues dones embarassades estan a punt «d'infantar» una nova història. Aquesta notícia ha de ser escampada i suscitar «salts d'alegria». També en tu s'ha fixat el Senyor. També en tu, vol continuar fent «coses grans» i transformar la situació en què es troben els humils.
Dimecres 1 de juny	• Ac 17,15.22-18,1 • Sl 148 • Jn 16,12-15	Dimecres VI de Pasqua Memòria de sant Justí, màrtir	Encara queden moltes coses que Jesús et vol dir. Però ara, Ell es val de la llum que expandeix el seu Esperit. L'invoques? Et deixes orientar per Ell? Permits que Ell es valgui de tu per continuar pronunciant la Paraula de Jesús?
Dijous 2 de juny	• Ac 18,1-8 • Sl 97 • Jn 16,16-20	Dijous VI de Pasqua	Quan la tristesa t'envaeixi, quan les teves seguretats se'n vagin en orris, quan en la incertesa experimentis l'«absència de Déu», tingues confiança en l'Esperit de Jesús. La teva tristesa es convertirà en joia.
Divendres 3 de juny	• Ac 18,9-18 • Sl 46 • Jn 16,20-23a	Divendres VI de Pasqua Memòria de sant Carles Luanga i companys, màr- tirs	Si en la teva vocació missionera hi són presents el sofriment i l'adversitat, tingues en compte que, viscuts en unió amb el Crist, són font d'una fecunditat insospitada. La dona, a punt d'infantar, sap el que això significa. Engendrar el Regne de Déu, suposa dolor i creu.
Dissabte 4 de juny	• Ac 18,23-28 • Sl 46 • Jn 16,23b-28	Dissabte VI de Pasqua	Aprèn a pregar al Pare en nom de Jesús i unit a Ell. Ell ha deixat aquest món i viu al costat del Pare per intercedir a favor teu. Tingues confiança. En els moments difícils d'aquest món, no estàs sol.

Diumenge 5 de juny	• Ac 1,1-11 • Sl 46 • Ef 1,17-23 • Mt 28,16-20	Diumenge VII de Pasqua Ascensió del Senyor	«Jo sóc amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi del món». Hi haurà paraules de consolació i esperança més precises? D'elles no en pot sorgir cap altra resposta, que assumir el desafiament missioner al qual et llança: ves, anuncia, testimonia l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.
Dilluns 6 de juny	• Ac 19,1-8 • Sl 67 • Jn 16,29-33	Dilluns VII de Pasqua	Si a les cruïlles de la vida experimentes la veritat de les paraules de Jesús, pregunta't: De què m'aprofita abandonar el Senyor si, a més de perdre la pau, perdo el coratge de fer front «al món» juntament amb Ell?
Dimarts 7 de juny	• Ac 20,17-27 • Sl 67 • Jn 17,1-11a	Dimarts VII de Pasqua	Et sents unit a Jesús? Ets «dels seus»? Ànim! Estàs confiat a Ell pel Pare. En Jesús, l'enviat, estàs coneixent el Pare i ja estàs en l'àmbit de la vida eterna. Aquesta és la «Glòria» que ningú no et podrà arrabassar.
Dimecres 8 de juny	• Ac 20,28-38 • Sl 67 • Jn 17,11b-19	Dimecres VII de Pasqua	Si en les teves cruïlles, optes per Jesús i la seva causa, omple't d'esperança. Ell prega el Pare per tu, perquè no visquis desorientat «pel món» i els seus contravalors. Ell no et vol «excomunicat», sinó en la mateixa comunió trinitària. Consagrat en la veritat.
Dijous 9 de juny	• Ac 22,30; 23,6-11 • Sl 15 • Jn 17,20-26	Dijous VII de Pasqua	La comunió, misteri d'amor i vida, només pot tenir una finalitat missionera: «perquè el món cregui». De què t'aprofita el protagonisme individualista, si perds la unió amb el Pare, amb Jesús i amb els teus germans?
Divendres 10 de juny	• Ac 25,13-21 • Sl 102 • Jn 21,15-19	Divendres VII de Pasqua	«M'estimes més que aquests?». No importen les teves negacions de la vida passada. Avui tens una oportunitat per a la vertadera conversió, per a l'amor sense límit, per refer el camí del seguiment, per col·laborar amb Ell portant al món pau i reconciliació.
Dissabte 11 de juny	• Ac 11,21b-26;13,1-3 • Sl 97 • Mt 10,7-13	Dissabte VII de Pasqua Festa de sant Bartomeu, apòstol i copatró	Si has optat per Jesús, tens una missió: anunciar que el Regne és a prop, i lluitar per un món més «saludable», més humà, més bolcat cap als desfavorits. Aquesta missió només pot ser obra de l'amor gratuït que ve de Déu: oportunitats de pau, de reconciliació i d'esperança?
Diumenge 12 de juny	• Ac 2,1-11 • Sl 103 • 1Co 12,3b-7.12-13 • Jn 20,19-23	Diumenge de la PENTECOSTA	Deixa que la Ruah de Déu, infosa en el teu cor, susciti nova vida. Deixa que ella «faci noves totes les coses». Deixa que ella cancel·li les culpes i propiciï el perdó. De què t'aprofita viure tancat i esporuguit, quan es perden tantes oportunitats de pau, de reconciliació i d'esperança?

5. Per aprofundir

Annex 1: SANTIFICACIÓ DEL MÓN I SALVAGUARDA DE LA CREACIÓ (Benet XVI, Exhortació postsinodal *Sacramentum Caritatis*, n. 92)

Per desenvolupar una profunda espiritualitat eucarística que pugui incidir també de manera significativa en el camp social, es requereix que el poble cristià tingui consciència que, en donar gràcies per mitjà de l'Eucaristia, ho fa en nom de tota la creació, desitjant així la santificació del món i treballant intensament per aquesta finalitat.

L'Eucaristia mateixa projecta una llum intensa sobre la història humana i sobre tot el cosmos. En aquesta perspectiva sacramental aprenem, cada dia, que tot esdeveniment eclesial té caràcter de signe, mitjançant el qual Déu es comunica a si mateix i ens interpel·la. D'aquesta manera, la forma eucarística de la vida pot afavorir veritablement un autèntic canvi de mentalitat en la manera de veure la història i el món. La litúrgia mateixa ens educa a tot això quan, durant la presentació de les ofrenes, el sacerdot dirigeix a Déu una oració de benedicció i de petició sobre el pa i el vi, «fruit de la terra», «de la vinya» i del «treball dels homes». Amb aquestes paraules, a més d'incloure en l'ofrena a Déu tota l'activitat i l'esforç humà, el ritu ens porta a consi-

derar la terra com a creació de Déu, que produeix tot el necessari per al nostre aliment. La creació no és una realitat neutral, mera matèria que es pot utilitzar indiferentment seguint l'instint humà. Més aviat forma part del pla bondados de Déu, pel qual tots nosaltres estem cridats a ser fills i filles en l'Unigènit de Déu, Jesucrist (cf. Ef 1,4-12). La ben fundada preocupació, per les condicions ecològiques en les que es troba la creació en molts indrets del món, troba motius de tranquil·litat en la perspectiva de l'esperança cristiana, que ens compromet a actuar responsablement en defensa de la creació. En efecte, en la relació entre l'Eucaristia i l'univers, descobrim la unitat del pla de Déu i som convidats a descobrir la relació profunda entre la creació i la «nova creació» inaugurada amb la resurrecció de Crist, nou Adam. Ja des d'ara participem en ella en virtut del Baptisme (cf. Col 2,12 s.), i així s'obre a la nostra vida cristiana, alimentada per l'Eucaristia, la perspectiva del món nou, del nou cel i de la terra nova, on la nova Jerusalem baixa del cel, des de Déu, «abillada com una núvia que s'adorna per al seu espòs» (Ap 21,2).

Annex 2: AUNQUE ES DE NOCHE (Sant Joan de la Creu)

*Que bien sé yo la fonte que mana y corre,
aunque es de noche.*

Aquella eterna fonte está escondida,
que bien sé yo do tiene su manida,
aunque es de noche.

Su origen no lo sé, pues no le tiene,
mas sé que todo origen de ella viene,
aunque es de noche.

Sé que no puede ser cosa tan bella,
y que cielos y tierra beben della,
aunque es de noche.

Bien sé que suelo en ella no se halla,
y que ninguno puede vadealla,
aunque es de noche.

Su claridad nunca es oscurecida,
y sé que toda luz de ella es venida,
aunque es de noche.

Sé ser tan caudalosos sus corrientes,
que infiernos, cielos riegan, y las gentes,
aunque es de noche.

El corriente que nace de esta fuente
bien sé que es tan capaz y omnipotente,
aunque es de noche.

El corriente que de estas dos procede
sé que ninguna de ellas le precede,
aunque es de noche.

Aquesta eterna fonte está escondida
en este vivo pan por darnos vida,
aunque es de noche.

Aquí se está llamando a las criaturas,
y de esta agua se hartan, aunque a oscuras
porque es de noche.

Aquesta viva fuente que deseo,
en este pan de vida yo la veo,
aunque es de noche.

Sant Pau diu: «Si confesses amb els teus llavis que Jesús és Senyor, i en el teu cor creus que Déu l'ha desvetllat d'entre els morts, seràs salvat» (Rm 10,9). Per tant, la resurrecció no només té conseqüències per a la persona de Jesús, sinó també per a nosaltres. Quines són aquestes conseqüències?

- La resurrecció de Jesús crea una nova humanitat. Refà definitivament l'amistat entre Déu i els homes, i obre per a ells la font de la vida divina. Jesús ressuscitat arrossega en el seu triomf tots els homes perquè té el poder de transformar-los a la seva imatge, alliberant-los de l'esclavatge del pecat i de les seves conseqüències: la mort i el mal físic, moral i psicològic. Aquesta repercussió benèfica del Crist ressuscitat per a l'home, queda molt ben il·lustrada en la guarició, per part de Pere, de l'esguerrat que demanava almoïna al Temple. L'apòstol li va donar el millor que tenia, el do de Crist ressuscitat: «Jo no en tinc pas, de plata i d'or. En canvi, et dono allò que tinc: En nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina» (Ac 3,6-8). El vigor físic recobrat i el goig espiritual de l'esguerrat, que es posà dret d'un salt i caminava, tot lloant Déu, és senyal de la nova humanitat inaugurada i realitzada per la resurrecció de Jesús. L'home recupera la seva llibertat integral.

- La resurrecció de Jesús és el compliment de l'esperança humana d'immortalitat. L'home mai no s'ha acostumat a morir, sempre ha somiat viure per sempre. Però la dura experiència de la vida l'ha amargat sempre amb la perspectiva de l'inevitable sofriment i de la mort. Doncs bé, ara descobreix que el dolor i la mort no són l'última paraula, que la vida no és un atzucac. El que li ha passat a Jesús ens passarà també a nosaltres, la seva resurrecció és fonament i garantia de la nostra.

- La resurrecció de Jesús ens dóna una nova llum i una nova energia per suportar les dificultats de la vida. En ella hem après que Déu no és algú que es conformi amb injustícies com aquesta, la de matar el millor home que ha passat per la nostra terra. Que Déu no ha creat fills perquè acabin en el sofriment i la mort. Des de llavors sabem que les nostres creus acabaran en felicitat, els nostres plors en cants de festa. Que tots els qui lluiten per ser cada dia més persones, un dia ho seran. Que tots els qui treballen per construir un món més humà i just, un dia en gaudiran. Que tots els qui creuen en Crist i el segueixen, un dia sabran el que és viure. Que tots els qui tenen set d'amor, un dia quedaran saciats.

- La resurrecció de Jesús fa possible la nostra trobada amb Ell. Jesús és el Vivent que, seient ja al costat del Pare per intercedir per nosaltres, es fa present en la nostra vida per acompanyar-nos en el nostre caminar: «Jo m'estic amb vosaltres, dia rere dia, fins el món no arribi a la seva culminació» (Mt 28,20). La vida de cada u de nosaltres, som dos que la vivim, Jesús i jo. I aquesta presència amorosa i alliberadora de Jesús en les nostres vides, cobra especial vigor quan ens reunim per a la «fracció del pa». Perquè en l'eucaristia, no solament recordem la seva mort i resurrecció, sinó que participem realment de la seva vida divina, fins que arribem a la trobada definitiva.

- La resurrecció de Jesús crea l'Església. Els deixebles es van dispersar en el moment de la passió i de la mort. Jesús ressuscitat els torna a convocar i estableix definitivament la seva família, l'Església, que és la comunitat dels qui han conegut la Bona Notícia de la resurrecció i en la qual es comparteix i es fa més viva l'experiència del Ressuscitat.

- La resurrecció de Jesús ens envia, com a testimonis, a tot el món. En les aparicions, Jesús va encarregar als seus deixebles la missió definitiva: «Com el Pare m'ha enviat, també us envio jo a vosaltres» (Jn 20,21). «Déu m'ha donat tot poder al cel i a la terra. Aneu a tots els pobles i feu-ne deixebles meus; bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a observar tot allò que us he manat» (Mt 28,18-20).

- La resurrecció de Jesús és experiència de misericòrdia i de perdó. Jesús perdona la traïció de Pere i l'abandonament dels altres deixebles. Però, a més, els encarrega el ministeri del perdó: «Rebeu l'Esperit Sant! Als qui perdonareu els pecats els queden perdonats, als qui els retindreu, els queden retinguts» (Jn 20,22-23).

- La resurrecció de Jesús és un esdeveniment de vertadera promoció de la dona. Els sentiments profunds de fidelitat i de pietat de les seguidores de Jesús, els van donar coratge d'acompanyar-lo fins a la creu i de ser les primeres en apropar-se al sepulcre. I Jesús les va premiar disposant que fossin les primeres, entre els deixebles, a rebre l'anunci joïós de la resurrecció, les primeres a trobar-se amb el Senyor ressuscitat i les anunciadores de la notícia als apòstols. Es produeix aquí una revaloració radical de les dones. Per als jueus, no valia la pena perdre el temps ensenyant la Llei a les dones. Per a Jesús, ja no

són les últimes, sinó les primeres, a conèixer i transmetre la veritat fonamental de la seva resurrecció.

Davant de la importància central de la resurrecció de Jesús per a la nostra vida, es podria fer una última observació. L'espiritualitat i la pietat cristiana tradicional ha insistit molt en l'acompanyament del Jesús sofrent. Així s'explica la importància que té la Setmana Santa i les venerables pràctiques pietoses com el «Via crucis». I això ha quedat plasmat en la iconografia:

Crist crucificat és la imatge més freqüent en temples, cases i fins i tot en camins. Seguim Crist glorificat amb una intensitat semblant? Sant Ignasi de Loiola, en els seus Exercicis Espirituals, junt amb el «Via crucis» (Camí de la creu), proposa un «Via lucis» (Camí de la llum), és a dir, una contemplació de catorze aparicions del Ressuscitat. ¿No necessitaríem, els cristians d'avui, insistir més en l'espiritualitat pasqual, ser més experts en el cant de la Pasqua, que és el cant a la vida, al triomf definitiu de tot el que és vida?

Annex 4: L'experiència de l'Esperit (Karl Rahner)

Al llarg de la vida hi ha moments en què es posa en joc la totalitat de l'existència i es prenen decisions que transcendeixen les dades del moment i de les quals no en podem donar explicacions per raons simplement intramundanes. Moments en què hem estat mal tractats, i, en comptes de defensar-nos, hem callat. Moments en què hem atorgat un perdó que no solament no ens l'han agrairt, sinó que ha estat acollit com la cosa més natural. Moments en què hem obeït, no per evitar embolics, sinó sobretot a causa d'aquest Misteri silenciós que és Déu i la seva voluntat. Sacrificis que no ens proporcionaven gratificació, ni reconeixement, ni tan sols satisfacció interior. L'experiència de la solitud total. Decisions de les quals en serem sempre responsables, que van néixer totalment del més íntim de la nostra consciència, perquè ja no hi havia ningú que ens pogués aconsellar o fer una mica de llum o simplement compartir-ne la responsabilitat. ¿Hem intentat estimar Déu, allà on no ens sentíem

portats per cap onada d'entusiasme, allà on tot ens semblava buit i sense sentit i on només desitjàvem desaparèixer? ¿Hem intentat complir algun deure que només experimentàvem com la pura negació de nosaltres mateixos, com una ximpleria radical que ningú no hauria d'agrair-nos? ¿Hem fet el bé a persones amb les quals la nostra bondat no tindria cap ressò, no ja de gratitud, sinó de reconeixement?

Si de tota aquesta cadena aconseguim extreure'n les autèntiques experiències que van fer possible que tot això succeís, llavors hem fet l'experiència de l'Esperit Sant. L'experiència que l'Esperit és quelcom més que un bocí d'aquest món, l'experiència que el sentit de l'home no s'esgota en la satisfacció d'aquest món, l'experiència d'una audàcia confiada que no prové dels èxits d'aquest món i, en una paraula, haurem fet l'experiència de Déu, de la crida del seu Esperit, que es va fer realitat per a nosaltres en l'encarnació i en la mort de Crist.

índex

1. Partint de la vida	3
<i>Exercici 1: Diari utòpic</i>	4
2. Reflexió	5
«Gra i espiga»	5
<i>Exercici 2: La llavor que creix</i>	6
El <i>Quid Prodest</i> en el decurs dels «cinquanta dies»	6
«Itinerari Pasqual, a la llum de la Paraula»	6
<i>Exercici 3: Autoexamen per a una Congregació que és servidora de la Paraula</i> ..	11
<i>Exercici 4: El camí litúrgic de la Pasqua</i>	16
Amb Maria, unit a l'Església-Esposa que diu: Vine!	17
<i>Exercici 5: Santa Maria del Quid Prodest</i>	18
3. Per a la trobada comunitària	19
4. Suggestiments per a la <i>lectio divina</i> de cada dia	21
5. Per aprofundir	28
Annex 1: Santificació del món i salvaguarda de la creació (Benet XVI)	28
Annex 2: Aunque es de noche (Sant Joan de la Creu)	28
Annex 3: Què significa la Resurrecció de Jesús per a nosaltres? (Miguel Payá) .. .	29
Annex 4: L'experiència de l'Esperit (Karl Rahner)	30

La Farga en la vida quotidiana

Quid Prodest - 2011